

съюз на българския бизнес

Изх. № 05-10-23/13.12.2016 г.

до
МИНИСТЪРА НА ОКОЛНАТА СРЕДА И
ВОДИТЕ
Г-ЖА ИВЕЛИНА ВАСИЛЕВА

ОТНОСНО: Обществено обсъждане на проект на Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване

УВАЖАЕМА Г-ЖА ВАСИЛЕВА,

С настоящото изпращаме бележки и предложения във връзка с публикувания за обществено обсъждане проект на Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване.

Изразяваме категоричното несъгласие с предложеното увеличение на таксите за индустрията. Считаме, че бизнеса не следва да носи отговорност и понася нови тежести за възстановяване на оперативни, капиталови и административни разходи при условие, че всички проекти на съответните предприятия за ползване на води от повърхностни и подземни източници са финансиирани и изпълнени със собствени средства. Същевременно финансирането на държавните политики по опазване на водите и водните тела се извършва със средства от консолидираната фискална програма.

Още с приемането на тарифата през 2011 година не бяха отчетени исканията на бизнеса за разработване и представяне на оценка на въздействието. От 2012 г. до този момент тарифата и промените са приемани без предварително консултиране. Предишните увеличения принудиха предприятията от добивната и преработващата промишленост да инвестират значителни средства за ефективно използване на водите, вкл. въвеждане на оборотни цикли при охлаждането, което в значителна степен повиши общата ефективност на водопотреблението.

Публикуваната предварителна частична оценка на въздействие към последния проект на тарифата е подгответа формално и повърхностно. Не са оценени количествено всички значителни и второстепенни икономически и социални негативни въздействия и допълнителни разходи за идентифицираните заинтересовани страни. Споменатият икономически анализ, част от плановете за управление на речните басейни, не се основава на ясна и прецизна методология за определяне на разходите за администриране на политиките по опазването на водите и тяхното възстановяване. Това създава впечатление, че промяната на тарифата респ., увеличаването на таксите, е самоцел за акумулиране на средства в ПУДООС. Подчертаваме, че значителна част от събранныте средства по действащата Тарифа не се използват по целево предназначение за възстановяване и подобряване на качеството на водните ресурси (едва 1/3 от приходите по Закона за водите са насочени към водни проекти) и се разпределят непрозрачно. По такъв начин не се постига заявленото намерение за прилагане на принципите по чл.192 от Закона за водите (ЗВ) за възстановяване на разходите за водните услуги, включително на тези за околната среда, за ресурса и „замърсителят плаща“.

1. Въвеждането на Коефициент K1 за ползване на собствено съоръжение и отчитане на възстановяването на разходите за околната среда и/или ресурсните разходи няма основание освен ако не се посочат причините, които го изискват и критериите по които се определя неговото ниво (в случая K1= 1,001). Още повече, че в документите, публикувани на сайта на МОСВ е посочено, че индустрията е осигурила възвращаемост на направените разходи, което е достатъчно за да не се прилага този коефициент. Дори и да бъде прилаган при определянето на дължимите такси за собствено водоснабдяване, сумите ще бъдат натрупвани в ПУДООС и няма никаква гаранция, че ще бъдат използвани за целите на подобряване на водоизточника, за който са платени. Наред с това от разработените проекти на планове за управление на речните басейни се вижда, че направените оценки за „водния стрес“ не идентифицират такъв риск.

2. Таксата за водовземане от повърхностни води за производство на електроенергия от ВЕЦ по т. 2 на чл. 11, ал. 3 следва да бъде преразгледана, тъй като нивата са намалени повече от 200% (от 0,005 на 0,002 лв/м³). В този случай въздействията, малките ВЕЦ построени на обекти без сезонно, годишно или многогодишно изравняване имат значителни въздействия върху състоянието на реките и предизвикват редица промени в природата /осушаване на речните корита през летния сезон, промени във флората и фауната и др./. Именно за този случай следва да бъде изчисляван коефициент за възстановяване на разходите за околната среда и да бъдат обосновани по-високи нива на тарифата.

3. В тарифата следва да бъдат определени едни и същи такси според целите на ползване на водите чрез самостоятелни съоръжения (от повърхностни и от подземни източници) и за общественото водоснабдяване. Самостоятелното питейно битово водоснабдяване е с 50% по-висока такса през 2021 г. (от 0.02 на 0.03 лв/м³). За напояването обаче таксите са завишиват още от 2017 г.

4. Не считаме, че за таксата за промишлено водоснабдяване и самостоятелно питейно-битово водоснабдяване, когато отнетата вода се ползва с цел производство на хrани, лекарствени или козметични продукти (чл. 12, ал.1 и ал. 2) следва да бъде увеличена от 2021 г., тъй като в добивната и преработващата промишлености се използва едва 4% от иззетите води и тези сектори са доказали висока ефективност при използването им.

5. Подкрепяме предвиденото прилагане на коефициент 0,7 за единичния размер на таксата, когато водоползвателят е регистриран по Схема на Общността за управление по околната среда и одит (EMAS) и/или когато притежава разрешително по раздел II на Глава седма от ЗООС. За последното следва да се добави, че са изпълнени и условията в разрешителното.

За да се създадат условия за по-добро управление на водните ресурси в страната следва да се обмислят и предприемат мерки за подобряване на системата за събиране, обработване и анализ на информацията за ползването на водите, и надеждни данни за финансовите средства за добив, използване и пречистване на водите, както и за поддържане на водния ресурс.

В заключение отново категорично възразяваме срещу увеличение в тарифата за таксите, плащани от индустрията и считаме, че бизнеса не следва да носи отговорност и да понася тежести за възстановяване на разходи, при условие, че всички негови проекти са финансиирани и изпълнени със собствени средства.

С УВАЖЕНИЕ,

БОЖИДАР ДАНЕВ

, Изпълнителен председател

